

[Pia Kjærsgaard]

rent faktisk har været den stiltiende aftale mellem regeringspartierne og Socialdemokratiet om at sylte henholdsvis frivilligt medlemskab af fagforeninger og fuld åbenhed om partiernes regnskaber. Alle ved jo, at de borgerlige får fra arbejdsgiverforeninger, landboforeninger osv., og at Socialdemokratiet får fra LO, og vi forstår ikke, at man ikke over for offentligheden står åbent frem. Det er klart, at Fremskridtspartiets regnskaber er tilgængelige for offentligheden.

Vi har ikke spor imod, at man kæder tingene sammen i disse to forespørgselsdebatter. Vi er også meget tilfredse med, at alt tyder på, at når dagen er endt, står vi med en vedtagelse af både denne og Det Radikale Venstres dagsorden, og jeg skal sige, at Fremskridtspartiet naturligvis stemmer for denne dagsorden, selv om jeg ikke kan lade være med at tilføje, at den er så løst formuleret, at man næsten ikke kan andet.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det eneste nye og spændende ved denne debat har for mig og Kristeligt Folkeparti i dag været at se den socialdemokratiske dagsorden. Den siger jo helt klart, at man nu anerkender, at der er et problem. Vi behøver altså ikke længere at være i tvivl om, hvad man vil eller ikke vil.

Kristeligt Folkepartis holdning står fast. Vi mener, det er helt rigtigt, at man offentliggør regnskaber, men vi mener også, at man skal have lov til at give private bidrag. Hvad skulle man ellers gøre med de bidrag, man fik som anonyme gaver? Hvem skal man sende dem retur til, hvis man ikke må modtage dem?

Preben Møller Hansen (FK):

Fælles Kurs har kun været i Folketinget i relativt kort tid i forhold til andre partier, der opnåede vælgernes gunst ved folketingsvalget den 8. september, og alligevel har vi på den korte tid markeret et klart, et enkelt, et konkret standpunkt, der går ud på, at vi mener, partiernes regnskaber skal være åbne for offentligheden.

Det må være rimeligt og rigtigt, når vi som partier modtager penge fra det offentlige, at vi så også redegør over for offentligheden for, hvordan vi har brugt disse penge. Man kan jo ikke have to regnskaber i et parti; derfor er det naturligt, at andre indkomster ligeledes kommer til offentlighedens kendskab.

Imidlertid er der – sådan som jeg vurderer det – mistillid til de politiske partier i store dele

af offentligheden, og hvem bærer ansvaret for denne situation?

Hr. Svend Auken fra Socialdemokratiet er kommet med et par bemærkninger om det, og han er – ligesom andre – ked af, at man i offentligheden ikke nærer den respekt, man bør nærme for de politiske partier og deres repræsentanter i Folketinget.

Jeg vil mene, at det er partierne selv, der bærer ansvaret for, at situationen er, som den er. Når man gentagne gange bare i den korte periode, hvor Fælles Kurs har været i Folketinget, har måttet diskutere dette problem og har taget afstand fra at offentliggøre sine regnskaber, vil mange mennesker uvilkårligt få den opfattelse, at der må være noget fordækt, hvis man ikke tør fremlægge sine regnskaber. Det må vi prøve at ændre ved, og derfor kan vi selvfølgelig fra Fælles Kurs' side støtte det dagsordensforslag, der er kommet fra Socialdemokratiet. Vi synes dog, at forslaget er meget vagt formuleret. Hvis det skulle have været formuleret af undertegnede eller andre fra Fælles Kurs, ville det have været mere konkret. I dette forslag står der, at man opfordrer partierne til ikke at gøre sådan og til at gøre sådan. I det øjeblik man kun opfordrer, er det ikke nogen beslutning, som de skal rette sig efter, hvorimod det, hvis det er et lovforslag, er noget, alle må rette sig efter, hvis de ønsker at leve i et retssamfund i overbevisning om, at de følger de retsregler, der er gældende i vort samfund.

Hvorom alting er, er der dog fremsat et forslag om motiveret dagsorden, som vi vil støtte. Men selv om jeg ikke bryder mig om at tænke ondt, især ikke om min gamle ven hr. Svend Auken, som jeg jo har kendt i en hel del år, føler jeg alligevel, at han har en ræv bag øret, når han kommer med dette forslag om motiveret dagsorden. Jeg er næsten overtydet om, at der har været en lille forhandling i kulissen med andre partier, måske også med regeringspartierne repræsentanter, om, at man netop skulle give dagsordensforslaget denne formulering, for jeg har jo hørt, at alle ordførerne synes, den er god, og at den kan man stemme for; derved har man faktisk bragt en ny situation ind i Folketinget, hvor man med sindsro kan undlade at stemme til eller kan stemme imod det radikale dagsordensforslag, som formentlig vil komme under det næste punkt, under henvisning til, at nu har der jo været bred enighed om det forslag, der er